

ಬೇಡ ಅಂದಿದ್ದು.’ ಅಮೃನೂ ಏರು ದನಿಯಲ್ಲಿ ನಿತರು.

‘ವಿನಂತ ತಿಳಕೋಂಡಿದ್ದಿರು ನಿನು! ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನ ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದಿರು. ಅವಳ ಜೀವನನ್ನೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತೆ ನೋಡ್ತೆ ಇರು. ಇದು ಸರಿ ಅಲ್ಲ?’ ಅಪ್ಪು ಸಿದುಕಿದರು.

‘ಮುಂದೆ ಅವಳು ಮಾಡೋದು ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸ ತಾನೇ ಡಿಗ್ರಿ ಸಟ್ಟಿ ಫಿರೆಟ್‌ನ ನೇಕೆಗೂಡೆ ಆಗುತ್ತಾ!’ ಅಮೃನು ತಿರಸ್ಕಾರ. ‘ಕ್ಷಗ್ರಿಯ ಎಲ್ಲ ಕಲೆತಿದ್ದಾಳೆ. ಕಲೀಲಿ ಬಿಡಿ. ನೇರಡಿನಲ್ಲ, ಉಪ್ಪು ಸಕ್ಕರೆ ಎಲ್ಲೆಲೆ ವಡ ಬಲ ತಿಳಿಯಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಉಳಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ. ಇವಳು ಎಲ್ಲ ದನ್ನು ಎಮ್ಮೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಿಖಾಯಿಸ್ತಾಳೆ. ಇವಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಣಿ ಹೋರೇದು ಏನು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.’ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನ ಶಾಲೆಯ ಕೊಂಡಿ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಹಬ್ಬಿ, ಹರಿದಿನಗಳು, ಪರಿಷ್ಯೇಯ ದಿನಗಳು... ಎಲ್ಲ ದಕ್ಕು ನೆಂಟಿರಿಷ್ಟಿರ್ಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೇ ಕೇಂದ್ರ. ಎಲ್ಲ ರಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಮಾತು... ‘ವಾಸಂತಿ ಇದ್ದೆ ನೋಡಷ್ಟು. ಒಂದಿಷ್ಟು ಏರು ಹೇರಾಗದೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತೇ.’ ತನಗೂ ಹಿಗ್ನಿ. ಯಾರಿಗೂ ಸಿಗದ ಈ ಹೋಗಳೆಗಳು ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು.

ಅವರ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ ಏರು ಹೇರಾಗದೆ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಬದುಕೇ ಏರುಪೇರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು!

ಅವತ್ತು ಉಗಾದಿ ಹಬ್ಬಿ. ಮನೆ ತುಂಬ ನೆಂಟರು. ನನಗೋ ಅಮೃಂಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಡಿಸ್ತು ಬಡಿಸ್ತು... ಎಲೆ ಎಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತು, ಗೋಮಯ ಮಾಡೋದು ಈ ಕೆಲಸಗಳ ಭರಾಟಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಬಾಕಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಪುರಸೋತ್ತಿಲ್ಲ. ತಲೆ ತುಂಬಾ ಮಂಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಯಿವವರೆಗಿನ ದಟ್ಟ ಕೂದಲು. ಜಡೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಪುರಸೋತ್ತಿಲ್ಲ. ತಂಗಿ ಸುಮತಿ ಜೋರು ಜಗಳ ತೆಗೆದಿದ್ದಳು.

‘ನನ್ನ ಹಸಿರು ರೇಶ್ಮೆ ಲಂಗ ಎಲ್ಲೆ ಅಕ್ಕಾ?...’ ಅಲಮಾರೆಲ್ಲ ಕೆದರಾಡಿ ಚೆರಿದಳು. ‘ಇವತ್ತು ಹಾಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ನನಗ ಬೇಕಿತ್ತು... ಎಲ್ಲೋ... ಅಕ್ಕಾ... ಅಕ್ಕೇ...’

ಬ್ಯಾಯ್ಯಾವಾಗ ಅವಳ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಕ್ಕಿ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಾಗೇ ಬ್ಯೇಗುಳ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ, ಗೋಧಿ, ರಾಗಿ, ಜೋಳೆ... ಎಲ್ಲ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ವಾಸಂತಿ ನೇನೆಯುತ್ತಾ ನಕ್ಕಳು.

ನಾನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿದ್ದಿರಿದ ಎಲ್ಲ ರ ಬಟ್ಟೆ ಬೆಗೆಳನ್ನ ಒಗೆಯುವುದು, ಮಾಡಿಕುವುದು, ಇಸ್ತಿ ಹಾಕುವುದು ಎಲ್ಲ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಹಬ್ಬಿಕ್ಕೆಂದೇ ನನ್ನ ಕೆಂಪು ರೇಣ್ಣೆ ಲಂಗ ಮತ್ತು ಅವಳ ಹಸಿರು ಲಂಗಗಳನ್ನ ನಾನೇ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಇಸ್ತಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕಮೃನ ಮಗಳು ವಿಜಯಿಗೆ ಆ ಲಂಗ ಇಷ್ಟ ಎಂದು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನಾನು ಹಾಗೂ ಹೇಳಿದ್ದೆ, ‘ವಿಜೆ ಇದು ಸುಮಂದು ಕೆಂ. ಅವಳು ರಾಧಾತ ಮಾಡುಳಿ’. ಅಮೃ ಹೇಳಿದ್ದು, ‘ಇರಲಿ ಬಿಡೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ನಿನ್ನ ತಂಗಿನೇ ಅಲ್ಲೇ. ಹಾಕೊಳ್ಳಂತು ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿದ ದಿನ ಯಾಕ ಬೇಜಾರು ಮಾಡಬೇಕು’. ‘ಅಮ್ಮೆ, ನಮ್ಮನೇದು ಇಡ್ಡಲ್ಲ, ಅದು ತುಂಬಾ ರಾಧಾತ ಮಾಡುತ್ತಮ್ಮು...’ ನಾನು ಅಳುಕೊಂಡಲೇ ಹೇಳಿದೆ.

‘ಇರಲಿ ಬಿಡೆ... ಇದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡೋದನ್ನ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದಿದೆಯಲ್ಲ ಅದನ್ನ ತೆಗೆದಿದು. ಹಾಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಹೆಗ್ಗಿ’ ಅಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬಪ್ಪ ಮಾಡುತ್ತೆ ಇಡ್ಡಳು.

ಆದರೆ ಸಂಚೆ ಬಂತಲ್ಲಿ... ಮರೆಯಲಾಗದ ಕುರುಕ್ಕೆತ್ತ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತು ಮನೆ. ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ, ಪರಂಗಿ, ಹಲ್ಲ, ಗೋಡಂಬಿ, ದ್ರಾಕ್ಷಿ... ಅಂತ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತ ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಜಾಲಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವರೆಲ್ಲ ಮೂಕ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು. ಮಹಡಿಮೇಲಿದ್ದವರು, ಹಿಂದಿನ